

Predmet

Pritožba zoper sodbo prvega senata Sodišča prve stopnje z dne 20. marca 2007 v zadevi Scott SA proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-366/00, s katero je Sodišče prve stopnje razglasilo za nično člen 2 Odločbe Komisije 2002/14/ES z dne 12. julija 2000, glede državne pomoči, ki jo je Francija izvajala v korist Scott Paper SA/Kimberly-Clark (UL 2002, L 12, str. 1) v delu kjer se nanaša na pomoč, dodeljeno v obliki preferenčne cene zemljišča iz člena 1.

Izrek

1. Sodba Sodišča prve stopnje z dne 29. marca 2007 v zadevi Scott proti Komisiji (T-366/00) se razveljavi.
2. Zadeva se vrne v razsojanje Splošnemu sodišču Evropske unije.
3. Odločitev o stroških se pridrži.

(¹) UL C 183, 04.08.2007.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 8. septembra 2010 (predlogi za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgericht Giessen in Verwaltungsgericht Stuttgart – Nemčija) – Markus Stoß (C-316/07), Avalon Service Online Dienste GmbH (C-409/07), Olaf Amadeus Wilhelm Happel (C-410/07), Kulpa AutomatenService Asperg GmbH (C-358/07), SOBO Sport & Entertainment GmbH (C-359/07) in Andreas Kunert (C-360/07) proti Wetteraukreis (C-316/07, C-409/07, C-410/07) in Land Baden Württemberg (C-358/07, C-359/07, C-360/07)

(Združene zadeve C-316/07, od C-358/07 do C-360/07, C-409/07 in C-410/07) (¹)

(Člena 43 ES in 49 ES — Svoboda ustanavljanja — Svoboda opravljanja storitev — Prirejanje športnih stav, ki je predmet javnega monopola na ravni zvezne dežele — Cilj preprečevanja spodbujanja čezmerne porabe pri igranju iger na srečo in boj zoper zasvojenost z njimi — Sorazmernost — Omejevalni ukrep, katerega dejanski namen mora biti zmanjšati priložnosti za igranje iger na srečo in dosledno in sistematično omejiti dejavnosti iger na srečo — Oglaševanje, ki ga izvaja imetnik monopola in s katerim se spodbuja k igranju loterij — Druge igre na srečo, ki jih lahko ponujajo gospodarski subjekti zasebnega prava — Širjenje ponudbe drugih iger na srečo — Licenca, izdana v drugi državi članici — Neobstoje obveznosti medsebojnega priznavanja)

(2010/C 288/12)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

Verwaltungsgericht Giessen, Verwaltungsgericht Stuttgart

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Markus Stoß (C-316/07), Avalon Service Online Dienste GmbH (C-409/07), Olaf Amadeus Wilhelm Happel (C-410/07), Kulpa AutomatenService Asperg GmbH (C-358/07), SOBO Sport & Entertainment GmbH (C-359/07) in Andreas Kunert (C-360/07)

Toženi stranki: Wetteraukreis (C-316/07, C-409/07, C-410/07) in Land Baden Württemberg (C-358/07, C-359/07, C-360/07)

Predmet

Predlogi za sprejetje predhodne odločbe – Razlaga členov 43 ES in 49 ES – Nacionalna ureditev, s katero je prepovedana dejavnost zbiranja stav na športne dogodke, če pristojni organ ni izdal dovoljenja, pri čemer je mogoče naložiti kazenske in upravne sankcije, vendar ta ureditev zaradi monopola države tudi dejansko onemogoča pridobitev tega dovoljenja

Izrek

1. Člena 43 ES in 49 ES je treba razlagati tako:

- (a) da bi bilo mogoče javni monopol, ki se nanaša na športne stave in loterije in kakršna sta obravnavana v postopkih v glavni stvari, utemeljiti s ciljem preprečevanja spodbujanja čezmerne porabe pri igranju iger na srečo in boja zoper zasvojenost z njimi, ni nujno treba, da bi bili zadevni državni organi zmožni predložiti študijo, ki bi podpirala sorazmernost navedenega ukrepa in bi bila opravljena pred sprejetjem tega ukrepa;
- (b) okoliščina, da država članica daje prednost takemu monopolu glede na sistem, v katerem bi gospodarski subjekti zasebnega prava pridobili dovoljenje in opravljali svoje dejavnosti v okviru ureditve, ki ne bi imela izključne narave, lahko izpolnjuje zahtevo po sorazmernosti, če, kar zadeva cilj zelo visoke ravni varstva potrošnikov, vzpostavitev navedenega monopola spremlja vzpostavitev zakonskega okvira, ki zagotavlja, da bo lahko imetnik tega monopola dejansko dosledno in sistematično uresničeval tak cilj s ponudbo, ki je kvantitativno odmerjena in kvalitativno načrtovana glede na navedeni cilj in je pod strogim nadzorom javnih organov;
- (c) okoliščina, da bi lahko bili pristojni organi države članice soočeni z nekaterimi težavami pri zagotavljanju upoštevanja takega monopola s strani prirediteljev iger na srečo in stav, ki imajo sedež v tujini ter ki bi prek interneta in ob kršitvi navedenega monopola sklepali stave z osebami, ki so na območju navedenih organov, ni taka, da bi lahko vplivala na morebitno skladnost takega monopola z navedenima določbama Pogodbe;

(d) v okoliščinah, v katerih nacionalno sodišče hkrati ugotovi, da:

- oglaševanje imetnika takega monopola, ki se nanaša na druge vrste iger na srečo, ki jih tudi ta ponuja, ni omejeno na to, kar je nujno, da bi se potrošnike z odvrčanjem od drugih nedovoljenih okvirov iger na srečo usmerilo k ponudbi tega imetnika, ampak je namen tega oglaševanja spodbujati nagnjenje potrošnikov k igranju in njihovo aktivno igranje, da bi se maksimirali pričakovani prihodki od takih dejavnosti,
- lahko gospodarski subjekti zasebnega prava izvajajo druge vrste iger na srečo, če so pridobili dovoljenje, in
- pristojni organi glede drugih vrst iger na srečo, ki ne spadajo pod navedeni monopol in ki poleg tega pomenijo večjo nevarnost za nastanek zasvojenosti kot igre na srečo, ki so predmet tega monopola, izvajajo ali tolerirajo tako politiko širjenja ponudbe, ki je primerna za razvijanje in spodbujanje dejavnosti na področju iger na srečo, da bi maksimirali prihodke od njih,

lahko nacionalno sodišče legitimno sklepa, da tak monopol ne more zagotoviti uresničitve cilja preprečevanja spodbujanja čezmerne porabe pri igranju iger na srečo in boja zoper zasvojenost z njimi, zaradi katerega je bil vzpostavljen, s tem da bi zmanjšal priložnosti za igranje iger na srečo in dosledno in sistematično omejil dejavnosti na tem področju.

2. Člena 43 ES in 49 ES je treba razlagati tako, da pri sedanjem stanju prava Unije okoliščina, da ima gospodarski subjekt v državi članici, v kateri ima sedež, dovoljenje, ki mu dopušča ponujanje iger na srečo, ne ovira tega, da druga država članica ob upoštevanju zahtev prava Unije določi, da mora tak gospodarski subjekt za ponujanje takih storitev potrošnikom, ki so na njenem ozemlju, imeti dovoljenje, ki so ga izdali njeni organi.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 8. septembra 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht – Nemčija) – Carmen Media Group Ltd proti Land Schleswig-Holstein, Innenminister des Landes Schleswig-Holstein

(Zadeva C-46/08) ⁽¹⁾

(Člen 49 ES — Svoboda opravljanja storitev — Imetnik dovoljenja, izdanega v Gibraltarju, za pobiranje športnih stav izključno v tujini — Prirejanje športnih stav, ki je predmet javnega monopola na ravni zvezne dežele — Cilj preprečevanja spodbujanja čezmerne porabe pri igranju iger na srečo in boja proti zasvojenosti z njimi — Sorazmernost — Omejevalni ukrep, katerega dejanski namen mora biti zmanjšati priložnosti za igranje iger na srečo in dosledno in sistematično omejiti dejavnosti iger na srečo — Druge igre na srečo, ki jih lahko ponujajo zasebni ponudniki — Postopek pridobitve dovoljenja — Diskrecijska pravica pristojnega organa — Prepoved ponujanja iger na srečo prek interneta — Prehodni ukrepi, s katerimi se začasno dovoli tako ponujanje nekaterih ponudnikov)

(2010/C 288/13)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Carmen Media Group Ltd

Toženi stranki: Land Schleswig-Holstein, Innenminister des Landes Schleswig-Holstein

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht – Razlaga člena 49 ES – Nacionalna ureditev, ki uvaja javni monopol na področju športnih stav in loterij, pri katerih obstaja večja nevarnost za nastanek zasvojenosti, ki za podelitev koncesije za prirejanje drugih iger na srečo določa diskrecijsko pravico javnih organov in ki prepoveduje prirejanje iger na srečo prek interneta

Izrek

1. Člen 49 ES je treba razlagati tako, da ponudnik, ki prek interneta želi ponujati športne stave v državi članici, ki ni država članica, v kateri ima sedež, ni izključen iz področja uporabe navedene določbe

⁽¹⁾ UL C 269, 10.11.2007; UL C 283, 24.11.2007.